

Det er også ødelæggende for kommunernes økonomi. Det tror jeg ikke at regeringen er så optaget af. Det, vi har set indtil nu, er jo tværtimod, at regeringen stædigt forfølger den plan, som den tidligere statsminister, Anders Fogh Rasmussen, lagde i sin bog om minimalstaten, som både Anders Fogh Rasmussen og den nuværende finansminister flere gange har udtalt at de er i gang med.

De har meget klart fortalt om, at planen går ud på, at det private forbrug skal stige langt mere end det offentlige forbrug, og at det gælder om stort set ikke at have nogen stigning i det offentlige forbrug. Så er det klart, at det set ud fra den synsvinkel er fint at gøre, hvad man kan, for at underminere kommunernes økonomi, så man sikrer, at man får skåret ned på det offentlige forbrug.

Det er bare ikke det, man går ud og siger i festtalerne, og det er ikke det, man går ud og siger i et kommunalt valgår. Man går ikke ud og siger, at den model, som man her lægger op til – det, som man regner med fra regeringens og Dansk Folkepartis side – betyder, at de kommuner, hvor arbejdsløsheden er større end i nabo-kommunerne, af den grund kommer til at skulle lukke skoler, børnehaver, skære i ældreplejen osv. i de kommende år.

Den her model kommer også til at give store problemer for de mennesker, det handler om. Det tror jeg heller ikke at regeringen går så meget op i. Det ser det ikke ud til, når man ellers ser på, hvad regeringen gennemfører, og hører på de debatter, som vi jævnlig har, om konsekvenserne af regeringens politik, hvor man ikke engang lader sig anfægte af, at der i dag er børn i Danmark, som må gå sultne i seng.

Det er ikke noget, der berører regeringen dybt. Men jeg vil sige, at det for os andre bør være noget, som vi er meget optaget af, og det undrer mig, at en række af medlemmerne af regeringspartierne og Dansk Folkeparti overhovedet ikke er optagede af, hvad det her kommer til at betyde for mennesker.

Kl. 19:25

Vi har under debatten – og andre ordførere har også været inde på det – talt om, at vi risikerer, at aktiveringsfabrikkerne kommer igen i stort omfang. Vi risikerer med den krise, vi står midt i, hvor arbejdsløsheden vokser voldsomt, ungdomsarbejdsløsheden vokser, at vi kommer til fuldstændig at tabe årgange af unge på gulvet. Vi risikerer, at der bliver årgange af unge, hvor en stor del af dem aldrig nogen sinde får

fodfæste på arbejdsmarkedet. En række af de unge, der i denne tid bliver færdige på de tekniske skoler, bliver færdige med deres uddannelse inden for forskelligt håndværk, står uden at kunne komme i arbejde. Hvis man aldrig nogen sinde har arbejdet inden for faget, vil de unge stå bagest i køen i forhold til at få arbejde, selv om der kommer gang i byggeriet igen om nogle år, og vi risikerer, at de aldrig får arbejde, sådan som vi så det sidst, vi havde en stor ungdomsarbejdsløshed.

Jeg synes, det er mærkeligt, at der ikke er en større bekymring for, hvad der sker med de her unge, hvad er det, der kommer til at ske med den model, man lægger op til her. Vi risikerer, at man ikke gør noget som helst for de unge andet end at sætte dem i gang med en eller anden form for tvangsaktivering, sætte dem ind på nogle aktiveringsfabrikker eller madpakkeaktivering eller andet, som absolut ikke får givet dem nogen kvalifikationer og får sikret, at de kommer i gang med noget arbejde.

Når man så ser på, hvad grunden egentlig er til, at regeringen laver det her, er det svært at få øje på andet end det, som vi også har diskuteret i dag, nemlig at det er, fordi regeringen er fuldstændig forhippet på at få privatiseringen i gang, ligesom vi har set på sundhedsområdet, at det, regeringen var optaget af ikke var at hjælpe de syge, men at få privatiseret så meget som muligt og flytte så mange af skatteborgernes penge som muligt over i det private sundhedsvæsen. Vi ser altså også her, at man er fuldstændig ligeglad med, hvad konsekvensen vil være for arbejdsmarkedet, for den kommunale økonomi, for de mennesker, det handler om, men det, man er optaget af, er at flytte så mange penge som muligt over til private aktører, for at så mange skatteborgerkroner som muligt skal bruges til at få styrket de private firmaer på det her område.

Jeg synes, at det vil klæde regeringen, hvis man åbent og ærligt går ud og siger til borgerne, også nu hvor vi står i et kommunalt valgår, at det er det, man ønsker, så der bliver et klart valg for borgerne: Ønsker man den privatisering, som regeringen lægger op til for skatteborgerkroner, eller vil man hellere vælge nogle andre partier, der ønsker at sikre stærke fællesskaber, ønsker at skatteborgerpengene skal gå til fællesskaber og til fælles velfærd, hvor vi demokratisk bestemmer, hvad pengene skal gå til?

Jeg håber meget, at regeringen bliver presset så meget bl.a. af arbejdsgiverorganisationer, og af Dansk Folkeparti, hvis de på et tidspunkt be-